

РЕШЕНИЕ

№ 18103

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ИВ. ЯНАКИЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА Гражданско дело
№ 20221110164320 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на М. Е. Ч. срещу С, с която са предявени обективно кумулативно съединени конститутивни искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнението й, извършено със заповед № 163/26.09.2022 г. на директора на С, както и с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението длъжност „заместник-директор“.

Ищцата М. Е. Ч. твърди, че въз основа на трудов договор № 550/03.02.2020 г. заемала длъжността „заместник-директор“ при ответника С ТК – гр. София. Поддържа, че със заповед № 163/26.09.2022 г. на директора на училището било прекратено трудовото й правоотношение с ответника. Твърди, че заповедта е незаконосъобразна, за което излага подробни съображения. Оспорва да е било налице реално съкращаване на щата. Твърди да е налице злоупотреба с право, тъй като прекратяването се дължало на влошени лични отношения между директора и ищцата. Поддържа, че уволнението е незаконосъобразно, тъй като се ползвала със закрилата на [чл. 333 КТ](#), изискваща поискано от работодателя преди уволнението предварителното съгласие на синдикален орган, определен с решение на централното ръководство на съответната синдикална организация. Твърди, че в случая бил налице изричен отказ от председателя на ОКС на НУС – София след решение на ОКС на НУС – София за даване на съгласие за прекратяване на трудовото й правоотношение с ответника. Отделно от това счита, че прекратяването на трудовото правоотношение е в нарушение и на защитата по колективния трудов договор, според която също се изисква предварително съгласие от синдикален орган.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът С ТК – гр. София оспорва предявените искове, като счита същите за неоснователни. Поддържа, че длъжността на ищцата е изцяло съкратена, като счита, че извършването на подбор е било единствено законова възможност, а не и задължение. Оспорва и твърдението на ищцата уволнението да е резултат на влошени лични отношения. Оспорва твърдението на ищцата да се е ползвала със закрилата по чл. 333, ал. 3 КТ, както и за наличие на задължение на работодателя да предложи друга подходяща свободна длъжност на работника. По така изложените доводи моли за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че между тях е съществувало валидно трудово правоотношение, възникнало по силата на сключен между тях трудов договор от 03.02.2020 г., по силата на който ищцата е заемала при ответника длъжността „заместник – директор“. Със заповед № 163/26.09.2022 г., връчена на ищцата на същата дата, трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ - поради съкращаване на щата.

По делото е представена заповед № 1502/01.09.2022 г. на директора на ответника, съгласно която е утвърдено ново щатно разписание, като се съкращава длъжността заместник-директор „Учебна дейност“, заемана от ищцата, длъжността заместник-директор „Административно – стопанска дейност“ и длъжността педагогически съветник, като видно от представеното щатно разписание, в сила от 01.09.2022 г. посочените длъжности не са предвидени в същото.

По делото са приети, неоспорени от ответника, удостоверения от 02.09.2022 г., както и удостоверение № 98 от 12.09.2022 г., издадени от председателя на Независимия учителски синдикат (НУС), съгласно които ищцата е председател на синдикалното дружество на НУС в С ОУ ТК – София, което е регистрирано и вписано в регистъра на НУС под № 279 и съгласно които Общинският координационен съвет (ОКС) е вписан в регистъра на НУС под № 98, като са посочени председателят и секретарите на същия. От посочените удостоверения, наред с останалите представени по делото писмени доказателства, се установява, че Независимият учителски синдикат е вписан в регистъра на ЮЛНЦ, като същият е основен член на КНСБ и на основание чл. 36, ал. 8 КТ е представителна синдикална организация. Съгласно представеното по делото решение на изпълнителния съвет на НУС предварително писмено съгласие или несъгласие за прекратяване на трудовото правоотношение по чл. 328, ал. 1, т. 2, т. 3. Т. 5, т. 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ за председатели и секретари на СД на НУС дават председателя на ОКС след решение на съответното общинско ръководство на НУС. От неоспореното и прието по делото уведомление от 12.09.2022 г. се установява, че директорът на училището е поискал становище от ОКС на НУС – София за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата поради съкращаване на щата. По делото е представено писмо от председателя на Общинския координационен съвет – София до директора на С ОУ ТК, съгласно което уведомява директора, че не дава съгласие за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата на длъжност „заместник – директор“, като становището е изготвено въз основа на взето решение на Общинския координационен съвет – София, на което също е представен препис.

При така установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна:

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже съществувало между страните трудово правоотношение, което е прекратено с процесната заповед, а в тежест на ответника е да докаже законността на уволнението на основанието, на което е извършено.

Основният спорен по делото въпрос касае обстоятелството ползвала ли се е ищцата със закрилата по чл. 333, ал. 3 КТ.

Закрилата по чл. 333 КТ има обективен характер и цели да запази работника от неблагоприятните последици на уволнението. Разпоредбата на чл. 333, ал. 3 КТ установява закрила на определени категории синдикални дейци за тяхното уволнение на посочените основания, изразяваща се в предварително съгласие на съответния синдикален орган. Съгласно цитираната разпоредба на чл. 333, ал. 3, предл. 1 КТ, вр. § 1, т. 6 от ДР КТ, с предвидената предварителна закрила при уволнение се ползва работник или служител, който е член на синдикално ръководство в предприятието, на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган, през времето, докато заема съответната

синдикална длъжност и до 6 месеца след освобождаването му. Ако съгласие на съответния синдикален орган не е поискано, то само на това основание извършеното уволнение е незаконно /арг. от чл. 344, ал. 3 КТ/. Следва да бъде отбелязано, че без значение за тази предварителна закрила при уволнение е дали синдикалната организация в предприятието на работодателя е регистрирана или не като юридическо лице съгласно чл. 49, ал. 2 КТ. Достатъчно е тя да е учредена като поделение на съответната териториална, отраслова или национална синдикална организация - съгласно устава ѝ (аргумент от чл. 33 КТ) и съответният работник или служител да е избран за нейн председател или секретар. Тези обстоятелства могат да бъдат удостоверени, както с представянето на съответните учредителни актове и такива за избора, така и с издаването на нарочен официален удостоверителен документ от съответния горестоящ синдикален орган. Регистрирането на синдикалната организация в предприятието, като юридическо лице съгласно чл. 49, ал. 2 КТ (респ. – съгласно устава на съответната териториална, браншова или национална синдикална организация, на която тя е поделение) е от значение само за това дали тя ще е и самостоятелен гражданскоправен субект и като такъв – дали ще разполага с материална и процесуална гражданска правоспособност – самостоятелно, представлявана от съответния свой орган на управление, да е страна по граждански правоотношения и по граждански дела, но това няма никакво отношение към нейната „легитимност“ и осъществяваната от нея синдикална дейност в предприятието или към предварителната закрила при уволнение по чл. 333, ал. 3, предл. 1 КТ /в този смисъл Решение № 194 от 18.06.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1100/2012 г., IV ГО/.

В разглеждания случай за установяване на обстоятелството, че ищцата е била председател на синдикалното дружество на Независимия учителски синдикат (НУС) в С ОУ ТК, по делото е представено удостоверение № 279 от 02.09.2022 г., издадено от председателя на Независимия учителски синдикат. Представени са и удостоверение от 02.09.2022 г. относно регистрацията на синдикалното дружество на НУС при ответника, удостоверение № 98 от 12.09.2022 г. за вписването на Общинския координационен съвет в регистъра на НУС, при съвкупната преценка на които заедно с останалите неоспорени и приети по делото писмени доказателства се установява, че това синдикално дружество е легитимно синдикално дружество, регистрирано и вписано в регистъра на НУС под № 279, като представително поделение на НУС /член на КНСБ/, който синдикат е създаден и функционира като синдикална организация на работниците и служителите в отрасъл средно образование. По делото не се твърди и не се установява посочените удостоверения да не са подписани от лицето, посочено, като техен издател, а именно председателя на Независимия учителски синдикат, нито са ангажирани доказателства, опровергаващи съдържанието им.

Съгласно даденото с ТР № 9/2013 г. на ОСГТК на ВКС разрешение, със закрила при уволнение следва да се ползват членовете на синдикалното ръководство (председател и секретар) на синдикалната организация в предприятието на работодателя, какъвто безспорно е ищцата, следователно преди прекратяване на правоотношението работодателят е следвало да поиска предварителното съгласие на синдикален орган, определен с решение на централното ръководство на съответната синдикална организация. От неоспореното и прието по делото уведомление с изх. № 1199/12.09.2022 г. се установява, че директорът на училището ЛК е била уведомена от ищцата, че последната е член на синдикално ръководство в предприятието, както и че със същото е поискано предварително съгласие от синдикалния орган за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата. Не се установява обаче такова да е получено преди прекратяване на трудовото правоотношение. Нещо повече - от приетите по делото писмо, изготвено от председателя на ОКС на НУС, протокол от проведено заседание на ръководството на ОКС на НУС – София от 15.09.2022 г., както и решение на изпълнителния комитет на НУС от 19.03.2022 г., се установява, че синдикалният орган е взел решение по надлежния ред (в съответствие с посоченото в ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС), с което не дава съгласие за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата.

При така установените обстоятелства се налага извод, че по делото не се установява

при дължимото от ответника главно и пълно доказване получаването на предвиденото разрешение от синдикалния орган при положение, че в случая наличието на изискваното от чл. 333, ал. 3 КТ предварително съгласие е абсолютна предпоставка за законност на уволнението. При тези съображения уволнението на М. Е. Ч., извършено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ със заповед № 163/26.09.2022 г. на директора на С ТК – гр. София се явява незаконно само на това основание и като такова подлежи на отмяна на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, без да бъде разглеждан спорът по същество /чл. 344, ал. 3 КТ/.

Относно иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ:

С оглед изхода на спора по главния иск основателен се явява и обусловеният иск по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението длъжност – „заместник-директор“ при ответника. В случая не е налице пречка за възстановяване ищцата на работа, тъй като същата е работила по безсрочно трудово правоотношение, а не по срочно такова, срокът на който да е изтекъл.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски има ищцата. Същата претендира такива за платено адвокатско възнаграждение в размер на 800 лева, но поради липса на представени доказателства за уговаряне и заплащане на такова, разноски не следва да бъдат присъждани.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът С ТК – гр. София следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 80 лева.

Воден от горното, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за незаконно и **ОТМЕНЯ** уволнението на М. Е. Ч., с ЕГН *****, извършено със Заповед № 163/26.09.2022 г. на директора на С, с БУЛСТАТ ,, с която на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ е прекратено трудовото й правоотношение.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ М. Е. Ч., с ЕГН *****, адрес гр. София, ул. „Алабин“ № 40, ет. 1, на длъжността „заместник-директор“ в С, с БУЛСТАТ ,,

ОСЪЖДА С ОУ ТК, с БУЛСТАТ , и със седалище и адрес на управление гр. София, район Красна поляна, бул. „Възкресение“ № 151, да заплати по сметка на Софийски районен съд, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата в размер на **80 лева** – държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____